

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Cannabis is The Cure, z. s.**, se sídlem Přichystalova 180/14, Olomouc, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti nečinnosti žalovaného ve věci č. j. MV-127570/KM-2017; proti nečinnosti a rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. MV-127570-7/KM-2017; proti nečinnosti a rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. MV-97 821-3/SSL-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2018, č. j. 5 A 48/2018 - 251,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu. Vzhledem k tomu, že z žaloby nebylo jasné, zda žalobce brojil proti určitým rozhodnutím, nečinnosti či zásahu žalovaného, respektive dalších správních orgánů, soud usnesením ze dne 26. 2. 2018, č. j. 5 A 48/2018 - 84, vyzval žalobce ve smyslu § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní (dále jen „s. ř. s.“), k opravě žaloby. Soud v usnesení žalobce poučil detailně o jednotlivých žalobních typech, o jejich využití i o žalobních návrzích, kterými je možné se v rámci daného žalobního typu domáhat ochrany práv. Zároveň žalobce poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy.

[2] Podáním ze dne 6. 4. 2018 žalobce reagoval na výzvu soudu a svoji žalobu upravil. Jako předmět řízení označil: (i) *„žaloba na nečinnost žalovaného č. j. MV-127570/KM-2017 při vydávání informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb.“*; (ii) *„žaloba na nečinnost a ve smyslu správního práva mylné rozhodnutí č. j. MV-127570-7/KM-2017 jako odvolacího orgánu Policie ČR k informačnímu zákonu č. 106/1999 Sb.“*, (iii) *„žaloba na nečinnost a nezákonné rozhodnutí žalovaného ve smyslu správního práva dle mylného rozhodnutí č. j. MV-97821-3/SSL-2017“*. V návrhu výroku rozsudku žalobce požadoval, aby soud (i) přiznal náhradu nákladů řízení proti žalovanému, (ii) přikázal žalovanému vydat rozhodnutí, ve kterém uvede, pod jakými čísly jednacími vedl žalovaný žádosti D. D. a žalobce o policejní ochranu, (iii) přikázal žalovanému vydat rozhodnutí, ve kterém Policejnímu prezidiu ČR přikáže vydat informace požadované dne 9. 10. 2017 (které ve výroku dále specifikoval) a (iv) nařídí žalovanému, aby předložil Národní centrále proti organizovanému zločinu k řádnému prošetření trestní podněty členů výzkumu Konopí je lék (pozn. kráceno NSS).

[3] Městský soud v rámci posouzení žaloby s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že je vázán dispoziční zásadou, posuzuje žalobu materiálně podle jejího obsahu, přičemž je pro něj závazný návrh výroku rozhodnutí (*petit)*, tedy určení toho, čeho se žalobce domáhá. Pokud se žalobce domáhá v řízení před správním soudem vydání takového rozhodnutí ve věci, které je mimo pravomoc soudu, nezbývá než takovou žalobu odmítnout.

[4] Ve vztahu k prvnímu případu soud uvedl, že žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci pod č. j. MV-127570/KM-2017, přičemž navrhuje soudu, aby uložil žalovanému přímé poskytnutí informací. Soud žalobce v citované výzvě poučil, že nařídit přímé poskytnutí informací je možné jen v případech stanovených v § 16 odst. 4 informačního zákona, tedy pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu za situace, kdy soud považuje takovou žalobu za důvodnou a zruší odvolací rozhodnutí i rozhodnutí I. stupně za současného nařízení přímého poskytnutí informací. Žalobce však podal nečinnostní žalobu, v rámci níž může soud rozhodnout jen ve smyslu § 81 odst. 2 nebo 3 s. ř. s. Jelikož byla žaloba v této části, vzhledem k žalobcem formulovanému *petitu*, neprojednatelná, soud ji odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. Nadto žalobce nedoložil, že by vyčerpal jiné dostupné právní prostředky ochrany, což je podmínkou přípustnosti nečinnostní žaloby. Žaloba je tak nepřípustná i dle § 79 odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[5] Ve vztahu k druhému případu soud uvedl, že žalobce de facto napadá, jakým způsobem žalovaný reflektoval postup Policejního prezidia ČR, které vyřizovalo žalobcovu žádost o informace ze dne 9. 10. 2017. Žalobce v této části žaloby zkombinoval nečinnostní žalobu s žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. MV-127570-7/KM-2017. Přitom se domáhal toho, aby soud nařídil žalovanému, aby žalovaný nařídil policii poskytnout požadované informace. Soud konstatoval, že není možné domáhat se odstranění nečinnosti prezidia tím, že by soud nařídil žalovanému, aby žalovaný odstranil jeho nečinnost. Policejní prezidium ČR a žalovaný jsou 2 odlišné

povinné subjekty. Pokud žalobce podal žádosti o informace u žalovaného i prezidia, byť mohly být identické, zahájil tím odlišná řízení podle informačního zákona u odlišných subjektů, která nemají přímou souvislost a v nichž musí nezávisle na sobě využívat dostupné právní prostředky k ochraně svých práv. Ani v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu není přípustné se domáhat toho, aby soud nařídil správnímu orgánu cokoli činit, neboť pravomoc soudu je v tomto typu řízení limitována § 78 s. ř. s. jen ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, které je předmětem přezkumu. Žalobcem navržený *petit* je tak jak ve vztahu k případné nečinnostní žalobě, tak ve vztahu k případné žalobě proti správnímu rozhodnutí nesprávný a žaloba je v této části neprojednatelná. Dále soud poukázal na skutečnost, že rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. MV-127570-7/KM 2017, není správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s ř. s., neboť jím žalovaný rozhodoval dle § 16a informačního zákona toliko o výši úhrady za poskytnutí informací.

[6] Ve vztahu k třetímu případu soud uvedl, že žalobce se domáhal ochrany proti přípisu žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. MV-97821-2/SSL-2017, v rámci nečinnostní žaloby a žaloby proti správnímu rozhodnutí. Pokud se žalobce domáhal toho, aby soud nařídil žalovanému, aby předložil Národní centrále proti organizovanému zločinu žalobcovy trestní podněty, jedná se opět o *petit*, který neodpovídá pravomoci soudu v daných typech řízení, jak soud výše osvětlil. I v této části shledal soud žalobu neprojednatelnou a proto ji dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Nadto soud konstatoval, že daným přípisem žalovaný pouze postoupil podání žalobce ze dne 8. 1. 2017 z důvodu své věcné nepříslušnosti Ministerstvu spravedlnosti, a tento úkon není správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s ř. s. Nakonec soud uvedl, že žalobce se zjevně domáhá soudní ochrany v trestní věci, neboť žádá o postoupení svých trestních podnětů příslušným útvarům Policie ČR. Postup policie v rámci trestního řízení je zcela mimo působnost správního soudnictví, žaloba je proto v této části také nepřípustná dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek pravomoci soudu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Proti usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[8] V kasační stížnosti žalobce ve vztahu k žalobnímu bodu I.) uvádí, že žalobu přesně specifikoval a doplnil dalšími potřebnými důkazy. Dne 9. 10. 2017 žalobce žalovanému Ministerstvu vnitra (a Policejnímu prezidiu ČR) podal žádost o informace ve věci kriminalizace členů výzkumu a žádostí o policejní ochranu. Přes řadu stížností žalovaný na žádost vůbec nereagoval, proto stěžovatel podal žalobu. Žalovaný rozhodl o žádosti ze dne 9. 10. 2017 a stížnostech na nevydání informací až dne 4. 5. 2018, což jednoznačně dokládá porušení zákona o svobodném přístupu k informacím a nečinnost dle správního řádu, tedy oprávněnost žaloby. Stěžovatel uvádí, že rozhodnutí ze dne 4. 5. 2018 napadl opravným prostředkem, žalovaný však dodnes opět nerozhodl.

[9] Dále stěžovatel rozvádí argumentaci týkající se jeho názoru, že konopí není prekurzor a za účelem vyjasnění této otázky by měla být Soudnímu dovru EU položena předběžná otázka.

[10] Stěžovatel je přesvědčen, že žalobu specifikoval i ve vztahu k žalobnímu bodu II.). Odpověď na žádost o informace ze dne 9. 10. 2017 adresovanou Policejnímu prezidiu vydaly 4 policejní útvary a žalovaný dle názoru stěžovatele rozhodnutím ze dne 13. 11. 2017, č. j. MV-127570-7/KM-2017, kterým zamítl, aby vydané informace byly policií zpoplatněny, takový postup potvrdil, což byla jediná reakce na odvolání a stížnosti proti rozhodnutím jednotlivých policejních útvarů, přestože žalovaný věděl, že tato rozhodnutí jsou vadná. Stěžovatel se domnívá, že není v souladu s dobrou správní praxí, aby na jednu žádosti povinnému odpovídalo několik separátních subjektů.

[11] Městský soud dle stěžovatele postupoval vadně i při projednání a odmítnutí třetího žalobního bodu. Městský soud uvedl nemožnost spojovat v žalobě různá řízení s žalovaným. Toto sdělení však odporuje jiným rozsudkům a usnesením, které městský soud vydal. Pokud městský soud seznal, že žalobní bod III. je meritorně zcela odlišným druhem soudního řízení, neboť je žalobou na nezákonnost rozhodnutí pak měl městský soud tento třetí žalobní bod vyloučit do samostatného žalobního řízení.

[12] Dle stěžovatele žalovaný dne 10. 8. 2017 v rozporu se zákony předal Ministerstvu spravedlnosti pod číslem jednacím MV-97821-2/SSL-2017 spis s důkazy o nezákonném postupu orgánů činných v trestním řízení proti jednotlivcům zapojeným do výzkumu Konopí je lék (Cannabis is The Cure).

[13] Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud uznal žalobu ve všech třech bodech za důvodnou a projednatelnou a se závazným právním názorem ji vrátil městskému soudu zpět k projednání, nebo sám rozhodl. Dále stěžovatel navrhuje, aby třetí bod kasační stížnosti vyloučil do samostatného projednání a předložil Soudnímu dvoru EU předmětné předběžné otázky.

[14] Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil tak, že je dle jeho názoru neprojednatelná a je dán důvod k jejímu odmítnutí. Dále se plně ztotožnil se závěry městského soudu v napadeném usnesení, které považuje za správné, a zrekapituloval důvody pro odmítnutí žaloby. Dále žalovaný uvádí, že stěžovatel v rámci opravného prostředku uplatňuje nový žalobní nárok proti rozhodnutí správního orgánu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, případně zamítl jako nedůvodnou.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná. Kasační stížnost není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud předně upozorňuje, že kasační stížností je napadeno usnesení o odmítnutí žaloby. Pro stěžovatele proto přicházejí v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS). Stěžovatel tedy v kasační stížnosti může brojit pouze proti důvodům odmítnutí, nikoliv proti samotnému meritu věci. Námitky mířící do věcného posouzení sporu proto Nejvyšší správní soud odmítl jako nepřípustné dle § 104 odst. 3 s. ř. s. a dále si jimi nezabýval.

[17] Ve vztahu k odmítnutí žaloby stěžovatel u všech tří žalobních bodů namítal, že žalobu na výzvu soudu dostatečně specifikoval. Tato námitka však není důvodná.

[18] Podáním ze dne 31. 1. 2018 bylo u městského soudu zahájeno řízení. Žalobce v tomto podání označil 3 rozhodnutí evidovaná pod č. j. MV-127570/KM-2017, č. j. MV-127570-7/KM-2017 a č. j. MV-97821/SSL-2017, která žalobou napadal. Z dalšího textu vyplynulo, že předmětem žaloby má být (i): *„průtahy žalovaného na vydání rozhodnutí evidovaného ode dne 10. 10. 2017 žalovaným pod č. j. MV-1275570/KM-2017 na žádost žalobce o informace ze dne 9. 10. 2017“*; (ii) *„průtahy žalovaného na vydání rozhodnutí k odvolání, stížnosti a námitce na rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. MV-127570-7/KM-2017 k žádosti o informace Policejnímu prezidiu PČR ze dne 9. 10. 2017“;* (iii) *„nezákonné rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017 č. j. MV-97 821-3/SSL-2017“*. Každý z bodů byl dále odůvodněn. V části III. žaloby nazvané Petit pak žalobce požadoval, aby soud rozhodl takto: 1. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci soudní výlohy, 2. *Žalovaný je do 5 dnů od vydání rozhodnutí soudu povinen bezúplatně vydat dne 9. 10. 2017 žádanou* (dále specifikovanou) *informaci,* 3. *Žalovaný je do 5 dnů od vydání rozhodnutí soudu povinen nařídit Policejnímu Prezidiu Policie ČR bezúplatně vydat souhrnný a úplný dokument s* (dále specifikovanými) *informacemi žádanými dne 9. 10. 2017,* 4. *Žalovaný je do 5 dnů od obdržení rozhodnutí soudu nařídit Policejnímu prezidiu Policie ČR předat k tomu odpovědnému útvaru pro organizovaný zločin s pokynem řádně prošetřit I* (dále specifikované) *trestní podněty, 5. Pokud žalovaný rozhodnutí soudu v bodě 4 ve stanovené lhůtě nesplní a do 60 dnů od rozhodnutí soudu Policie ČR v této věci nevydá řádně zdůvodněné rozhodnutí o výše uvedených trestních podnětem, je soudem Policii ČR do odvolání zakázáno konfiskovat/zabrat/exekuovat majetky u asociace Cannabis is the Cure, z. s. registrovaných členů výzkumu Konopí je lék a majetky sboru European Ecumenical Church of Nature.*

[19] Na takto podanou žalobu reagoval městský soud usnesením ze dne 26. 2. 2018, č. j. 5 A 48/2018 - 84, kterým stěžovatele vyzval, aby odstranil nedostatky žaloby, a to tak, že jednoznačně vymezí všechny věci, které žaluje (předmět žaloby), ke každé jednotlivé věci uvede typ řízení, v rámci něhož se domáhá soudní ochrany a doplní příslušné náležitosti žaloby a přílohy podle zvoleného typu řízení. Dále soud konkretizoval, jaké typy řízení může stěžovatel zvolit, k čemu slouží, čeho se jejich prostřednictvím může domáhat a obecné i zvláštní náležitosti žaloby. Soud uvedl, že z podané žaloby není zřejmé, zda stěžovatel brojil proti určitým rozhodnutím, proti průtahům v souvisejících řízeních (nečinnosti), nebo dokonce proti jiné činnosti žalovaného, respektive dalších správních orgánů. Návrh výroku rozsudku zčásti odporoval možnostem, jak může soud podle zákona rozhodnout, a zčásti kombinoval jednotlivá řízení. Celková nejasnost stěžovatelova podání neumožňovala zjistit, který typ řízení chtěl svým návrhem zahájit, respektive o jaké typy řízení se jednalo ve vztahu k jednotlivým věcem. Závěrem soud stěžovatele upozornil, že se domáhá soudní ochrany v rámci tří věcí. Jelikož každá z nich může podléhat jinému režimu soudního přezkumu, je na stěžovateli, aby soudu sdělil, jaké řízení chce ve vztahu ke každé jednotlivé věci vést a čeho se domáhá. Soud poukázal na skutečnost, že stěžovatel kombinuje jednotlivé žalobní typy, pokud napadá určitá rozhodnutí, ale zároveň se domáhá odstranění průtahů v odpovídajících řízení (nečinnosti). Zároveň stěžovatelem navržený souhrnný výrok neodpovídá pravomoci soudu, tedy zákonným možnostem, jak může soud ve věci rozhodnout. Nařízení přímého poskytnutí informace je možné jen v zákonem stanovených případech

(§16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím). Z uvedených důvodů proto soud stěžovatele vyzval k doplnění žaloby.

[20] Na usnesení reagoval stěžovatel podáním dne 6. 4. 2018, kterým žalobu upravil a předmět řízení specifikoval tak, jak je uvedeno v bodě [2] tohoto rozsudku.

[21] Ze stěžovatelovy žaloby vyplývá, že dne 9. 10. 2017 podal u žalovaného a Policejního prezidia ČR společnou žádost o informace. Ve vztahu k první věci stěžovatel uvedl, že žalovaným nebylo o žádosti zaevidované pod č. j MV-127570/KM-2017 nikdy rozhodnuto. V petitu pak žádal, aby soud přikázal žalovanému vydat rozhodnutí, ve kterém uvede konkrétní v petitu specifikované informace.

[22] Ve vztahu k druhé věci stěžovatel v žalobě brojil proti vydání několika dílčích rozhodnutí různých policejních útvarů, místo souhrnného rozhodnutí Policejního prezidia. K odvolání stěžovatele policejní orgán část odvolání autoremedurou vyřešil, ve zbytku předal věc žalovanému, který však žádné rozhodnutí nevydal, pouze dne 13. 11. 2017, pod č. j. MV-127570-7/KM-2017, ke stížnosti stěžovatele rozhodl o tom, že požadovaná výše úhrady nákladů vzniklých v souvislosti s poskytnutím informace se snižuje na 0 Kč. V petitu stěžovatel požadoval, aby soud přikázal žalovanému vydat rozhodnutí, ve kterém Policejnímu prezidiu ČR přikáže vydat informace požadované dne 9. 10. 2017.

[23] Třetí věcí žalobce v rámci nečinnostní žaloby a žaloby proti správnímu rozhodnutí napadal přípis žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. MV-97821-2/SSL-2017, kterým měl žalovaný předat Ministerstvu spravedlnosti důkazy mučení členů výzkumu Konopí je lék. V petitu pak požadoval, aby soud nařídil žalovanému předložit podněty členů výzkumu Konopí je lék Národní centrále proti organizovanému zločinu k řádnému prošetření.

[24] Z provedené rekapitulace žaloby je zřejmé, že stěžovatel se domáhal vydání určitých rozhodnutí případně informací, a to prostřednictvím nečinnostní žaloby, případně žaloby proti rozhodnutí. O nečinnostní žalobě rozhoduje soud dle § 81 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že: *„je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.“* Soud však nemůže předjímat, jak by měl žalovaný o věci meritorně rozhodnout, a nemůže žalovaného zavázat, aby vydal rozhodnutí o určitém obsahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 5 Ans 11/2010, či ze dne 30. 9. 2004, sp. zn. 7 Afs 33/2003, č. 456/2005 Sb. NSS). V rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu má soud dle § 78 s. ř. s. v případě důvodnosti žaloby možnost rozhodnutí žalovaného (případně i rozhodnutí, které mu předcházelo) pouze zrušit.

[25] Městský soud ve všech třech případech správně posoudil, že navržený petit neodpovídal zvoleným žalobním typům. Správně shledal i některé další překážky bránící meritornímu projednání ve vztahu k napadeným rozhodnutím žalovaného.

[26] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel, ač byl důkladně poučen městským soudem, neodstranil vady podané žaloby tak, aby ji bylo možno projednat. V navržených petitech se domáhal, aby soud žalovaného zavázal vydáním rozhodnutí o konkrétním obsahu, což dle výše citované právní úpravy není možné. Městský soud proto žalobu

správně ve vztahu ke všem třem věcem odmítl. Ze strany soudu se nejednalo o přepjatě formalistický postup, neboť vady žaloby, které stěžovatel neodstranil, bránily projednání žaloby a meritornímu rozhodnutí ve věci.

[27] Důvodná není ani námitka, že městský soud měl žalobní bod III. vyloučit do samostatného řízení. Důvodem pro odmítnutí žaloby nebyla skutečnost, že stěžovatel ve třetí věci brojil jak proti nečinnosti, tak proti rozhodnutí žalovaného, ale skutečnost, že navržený petit neodpovídal ani jednomu z těchto typů řízení. Nadto se nejednalo o rozhodnutí, kterým by se zakládaly, měnily, rušily či závazně určovaly stěžovatelovy práva a povinnosti, tudíž takové rozhodnutí nemohlo být předmětem přezkumu dle § 65 a násl. s. ř. s. Ani v samostatném řízení by proto správní soud nemohl tuto část projednat meritorně.

[28] Závěrem soud poznamenává, že stěžovatel v průběhu řízení o kasační stížnosti opakovaně dodával do spisu obsáhlá podání různého obsahu, zpravidla odkazující na jiná probíhající řízení, ve kterých je účastníkem sám stěžovatel, případně jeho členové. Tato podání však nijak nesouvisela s předmětem kasační stížnosti a neobsahovala žádné námitky, které by bylo možno chápat jako kasační (tedy mířící proti napadenému usnesení městského soudu). Nejvyšší správní soud se proto těmito podáními v odůvodnění tohoto rozsudku nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[30] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu